

indsigt efter de foreslåede regler i stk. 04 om den ansattes efterfølgende adgang til aktindsigt efter forvaltningslovens regler om partsaktindsigt med hensyn til de pågældende oplysninger, jf. den tilsvarende regel i forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 4.

Høringspligten omfatter som nævnt den del af aftaleudkastet, der vedrører fordelingen af den enkelte ansatte, og er på dette punkt mere vidtgående end høringspligten efter forvaltningslovens regler om partshøring, der alene omfatter en pligt til at høre parten med hensyn til oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder. Desuden omfatter høringspligten alle ansatte, uanset om de pågældende ville have været omfattet af forvaltningslovens regler om partshøring, hvis de ikke var undtaget efter lovforslagets § 12.

Der vil ikke være noget til hinder for, at den afgivende myndighed – inden for rammerne af reglerne om tavshedspligt – i videre omfang foretager høring af den ansatte.

Til nr. 9

Det følger af stk. 5, at medarbejderrepræsentanterne har tavshedspligt vedrørende den orientering, repræsentanterne for de ansatte efter stk. 1 har modtaget om udkastet til aftale efter § 10, jf. § 7, om forhandlingernes forløb og udkast til beslutninger efter § 11, jf. § 7.

Ændringsforslaget indebærer, at medarbejderrepræsentanterne kan videregive oplysninger om fordelingen af en ansat til den ansatte, oplysningen vedrører. Det gælder såvel oplysninger om fordelingen af en ansat i aftaleudkastet, under forhandlingerne og i udkast til nævnsbeslutninger efter § 11.

Den enkelte ansatte har alene mulighed for at modtage oplysninger fra medarbejderrepræsentanten om fordelingen af vedkommende selv. Aftaleudkastets oplysninger i øvrigt er fortsat fortrolige i forhold til den ansatte.

Til nr. 10

Ad stk. 03

Med ændringsforslaget fastsættes en pligt for den afgivende myndighed til efter anmodning at give en efterfølgende begrundelse for beslutningen om, at den ansatte skal overføres til Skatteministeriet som følge af overførslen af opgaver i henhold til lovgivningen vedrørende den del af

kommunalreformen, der vedrører samlingen af den offentlige restanceinddrivelse i Skatteministeriet.

Bestemmelsen indebærer, at en ansat, der skal overføres til Skatteministeriet, kan forlange at få en skriftlig begrundelse for overførslen af den pågældende. Begrundelsen skal gives af den myndighed, hvorfra der overføres ansatte, og som også i henhold til stk. 4 har givet den ansatte skriftlig orientering om beslutningen om overførsel. Er beslutningen om, at den ansatte skal overføres, truffet af et nævn nedsat af skatteministeren, jf. § 11, forudsættes det, at nævnet yder den afgivende myndighed fornøden bistand med udformningen af begrundelsen. I lighed med, hvad der gælder efter forvaltningsloven, er det en forudsætning for begrundelsespligten, at den ansattes ønsker ikke fuldt ud er imødekommet.

Fristerne i forvaltningslovens § 23, stk. 1 og 2, der gælder for retten til en efterfølgende skriftlig begrundelse af en mundtlig afgørelse, finder tilsvarende anvendelse. Det fastsættes derfor i bestemmelsen, at en begæring om begrundelse skal fremsættes inden 14 dage efter, at den ansatte har modtaget skriftlig orientering om, at den ansatte skal overføres. Det fastsættes endvidere i bestemmelsen, at begæringen skal behandles i overensstemmelse med reglerne i forvaltningslovens § 23, stk. 2, det vil sige, at begæringen om begrundelse skal besvares snarest muligt, og at den pågældende - hvis begæringen ikke er besvaret inden 14 dage - skal underrettes om grunden hertil samt om, hvornår begæringen kan forventes besvaret.

Det fastsættes desuden, at begrundelsen skal gives i overensstemmelse med reglerne i forvaltningslovens § 24. Kravene i forvaltningslovens § 24 til begrundelsens indhold finder således anvendelse, dvs. at begrundelsen skal henvise til de retsregler i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer, i henhold til hvilke beslutningen om overførsel af den ansatte er truffet. Begrundelsen skal endvidere angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen, samt om fornødent en kort redegørelse for de faktiske oplysninger, som er tillagt væsentlig betydning.

Det bemærkes, at de forhold, der begrunder den enkelte ansattes overførsel, må formodes i vidt omfang ikke at bero på særlige individuelle forhold, der knytter sig til den enkelte ansatte,